

relse om anbringelsen efter kapitel 8 i lov om social service. Barnets eller den unges selvstændige opholdskommune samarbejder med forældremyndighedens indehavers opholdskommune om at løse familiens problemer og hører forældremyndighedsindehaveren samt barnet eller den unge, inden der træffes afgørelse efter kapitel 8 i lov om social service. Barnets eller den unges selvstændige opholdskommune træffer afgørelser om foranstaltninger vedrørende barnets eller den unges forhold. Afgørelser, der er målrettet forældremyndighedsindehaveren, træffes af forældremyndighedsindehaverens opholdskommune.

Stk. 5. En ung under 18 år, der selv har ansvar for at forsørge en ægtefælle eller et barn, har selvstændig opholdskommune.

Stk. 6. Forældremyndighedens indehavers opholdskommune kan, når der er særlige grunde til det, uanset bestemmelsen i stk. 4, 2. og 3. pkt., indgå aftale med barnets eller den unges opholdskommune om, at den er handlekommune i forhold til barnet eller den unge. En sådan aftale er betinget af, at forældremyndighedens indehaver og den unge over 15 år giver samtykke.

Ophold uden for opholdskommunen

§ 9 b. En person, som opholder sig midlertidigt uden for opholdskommunen har ret til personlig og praktisk hjælp efter § 71 i lov om social service i den kommune, hvor personen midlertidigt opholder sig, når personen forud for det midlertidige ophold er blevet bevilget personlig og praktisk hjælp i opholdskommunen.

Stk. 2. En ægtefælle eller et barn, som opholder sig uden for opholdskommunen, jf. § 9, stk. 3, og § 9 a, stk. 2, har ret til nødvendig hjælp, uanset at opholdet ikke er midlertidigt. Hjælpen gives af den kommune, hvor familiemedlemmet aktuelt har ophold.

Mellemkommunal refusion

§ 9 c. Opholdskommunen har ret til at få dækket sin andel af udgifterne til hjælp efter lov om social service, lov om aktiv socialpolitik, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om individuel boligstøtte, § 52, stk. 1, i lov om social pension og § 50, stk. 1, i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. fra den tidligere opholdskommune, når betingelserne i stk. 2-4 er opfyldt.

Stk. 2. Opholdskommunen har ret til refusion efter stk. 1, når den tidligere kommune eller anden offentlig myndighed har medvirket til, at en person får ophold i:

- 1) boformer efter §§ 91-94 og 140 i lov om social service,
- 2) boliger efter § 115, stk. 4, jf. § 105, stk. 2, i lov om almene boliger samt støttede private andelsboliger,
- 3) institutioner under sygehusvæsenet,
- 4) institutioner under Kriminalforsorgen,
- 5) boliger, boformer m.v., der træder i stedet for og kan sidestilles med boformer m.v. under nr. 1-4, eller
- 6) anbringelsessteder for børn og unge efter §§ 49 og 51 jf. § 62 a i lov om social service.

Stk. 3. Når opholdskommunen har ret til refusion efter stk. 2, nr. 6, fortsætter denne ret til refusion, hvis der iværksættes foranstaltninger efter § 62 a, stk. 3, i lov om social service.

Stk. 4. Opholdskommunen har ret til refusion efter stk. 1, når en person er flyttet til et tilsvarende tilbud i en anden kommune eller amtskommune efter:

- 1) §§ 92, stk. 3, og 140 i lov om social service eller
- 2) § 58 a i lov om almene boliger samt støttede private andelsboliger.

Stk. 5. Opholdskommunens udgifter til førtidspension efter kapitel 3 og § 52, stk. 1, i lov om social pension, refunderes af den kommune, der var pensionistens opholdskommune på tilkendelsestidspunktet, i op til fem år fra det tidspunkt, hvor pensionisten er tilflyttet opholdskommunen. Refusion efter stk. 2 og 3, udskyder retten til refusion efter 1. pkt.

Stk. 6. Opholdskommunen refunderer udgifter til personlig og praktisk hjælp efter § 71 i lov om social service under en persons midlertidige ophold i en anden kommune, jf. § 9 b, stk. 1.

Stk. 7. Retten til refusion efter stk. 2 og 4 består, så længe borgeren har bopæl i det pågældende botilbud eller et tilsvarende botilbud. Retten til refusion for udgifter efter lov om individuel boligstøtte består, så længe borgeren har bopæl i kommunen.

Stk. 8. Kommuner kan uden for de tilfælde, der er nævnt i stk. 2-4, indbyrdes aftale, at en tidligere opholdskommune fortsat afholder udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i stk. 1. Det fastsættes i aftalen, hvor længe den skal gælde.

Stk. 9. Krav mod en tidligere opholdskommune efter stk. 2-6, skal rejses senest 3 år efter, at hjælpen er ydet.